

den første understøttelse i den anden uge af arbejdsløshedsperioden, men først i den tredje uge.

Under disse omstændigheder og med de store huslejer i de nyere boliger og øvrige høje leveomkostninger er det nødvendigt, at karenstiden afskaffes, så de medborgere, der kastes ud i arbejdsløsheden, ikke får bunden slået ud af deres økonomi allerede fra arbejdsløshedens første dage. Det er for at ændre den urimelige tilstand, vi stiller vort forslag.“

Ved sagens 1. behandling udtalte *socialministeren* om sin stilling til lovforslaget bl. a.:

„Det af de ærede medlemmer af det kommunistiske parti fremsatte lovforslag går ud på en ophævelse af den i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring i § 16, stk. 5, fastsatte ventetid, almindeligt kaldet karenstid, som medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse i anledning af indtruffen ledighed skal gennemgå, for at der kan udbetales arbejdsløshedsunderstøttelse. Karenstiden er efter loven normalt 6 dage, men kan efter den enkelte arbejdsløshedskasses vedtægtsbestemmelser forhøjes til 15 dage eller, hvis der er tale om ydelse af understøttelse i form af rejsehjælp, nedsættes eller bortfalde.

Enhver ved, at det at blive kastet ud i arbejdsløshed er en meget alvorlig sag både for en arbejder selv og for hans familie, og det kan derfor for en umiddelbar betragtning synes hårdt, at arbejdsløshedskasserne ikke straks kan træde hjælpende til. Jeg må dog her gøre den bemærkning, at medens lovens almindelige regel ganske vist er, at der ved begyndelsen af hver arbejdsløshedsperiode skal gennemgås karenstid, er der i loven hjemlet ret til at dispensere herfra, og denne hjemmel er benyttet af samtlige arbejdsløshedskasser, således at karenstiden kun skal gennemgås én gang i hvert understøttelsesår. Ved lovforslagets fremsættelse blev det nævnt, at dispensationsreglen er anvendt af Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasse, og jeg kan altså oplyse, at også for de andre kasser gælder samme bestemmelse, og på denne måde er *virkningerne af reglen i høj grad mildnet*. Der gælder dog særlige regler for dem, som uberettiget har forladt deres arbejde, eller som vægrer sig ved at tage anvist arbejde.

...
I det foreliggende lovforslag nævnes, at der af statskassen skal stilles 10 mill. kr. til rådighed til dækning af merudgiften til understøttelse, når bestemmelsen om karenstidene ophæves. Hvor store udgifterne vil blive, kan naturligvis ikke siges med sikkerhed, men det må forudses, at de i alt fald bliver *12-13 mill. kr. om året*. Også for de arbejdsløshedskasser, der er interesseret i en afkortelse af karenstiden, er der et spørgsmål om administration og økonomi, og